MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

SRIJEDA

Pravo djelovanje Duha

Što nije djelovanje Duha.

Nedugo pošto sam postao adventist, jedna moja prijateljica ohrabrila me je da posjetim neke karizmatične sastanke oživljavanja održavane u jednoj iznajmljenoj dvorani na drugoj strani grada. Palo mi je na pamet da ako želim podijeliti svoju vjeru s *njom*, možda ću morati pokazati spremnost da razmotrim njezino gledište.

Gledajući unatrag, postalo je očito da prisustvovanje takvom sastanku uopće nije bila dobra zamisao. Propovjednik je iznio poruku koja me je iznenadila. "Ovdje ćete pronaći Duha Svetoga", rekao je misleći na iznajmljenu dvoranu u kojoj smo se okupili. To je bio prvi pokazatelj da nešto strašno nije u redu: Sveto pismo ne zahtijeva da prisustvujete sastancima određenog propovjednika da biste pronašli Božjeg Duha — On vam je dostupan gdje god se nalazili.

Govornik je nastavio: "Nakon otprilike dva ili tri dana blagoslov Duha će nestati i morat ćete se vratiti da biste dobili još."

To je, biblijski gledano, bio *još jedan* veliki problem: Bog nije postavio nijednu osobu za jedinog djelitelja svojih blagoslova. Božji Duh se sasvim sigurno pojavljuje na sastancima vjernika; dramatično izlijevanje na okupljene vjernike u Djelima apostolskim 2 dokaz je za to. Bog blagoslivlja propovijedanje pojedinaca prisutnošću svojeg Duha, ali *ovaj* konkretni propovjednik nije bio Petar, i *ovaj* sastanak sasvim sigurno nije bio blagdan Pedesetnice.

A onda je uslijedio posljednji udarac, riječi koje su me natjerale da se podignem i brzo napustim prostoriju. "Da biste primili Duha," nastavio je pastor, "morate isprazniti svoj um i dopustiti da se to dogodi." Na te riječi, ljudi oko mene počeli su padati na tlo, neobuzdano se smijući. Zalutao sam u ono što su neki

ljudi nazivali "Toronto blagoslovom", u globalni pokret koji je dodao pojavu *svetog smijeha* tradicionalnijem karizmatičnom vjerovanju u govorenje jezicima. S vremenom će njihov pokret postati još dramatičniji, uključujući "lajanje u Duhu" dok budu puzali na "sve četiri" poput životinja. Bilo je čak i glasina o ljudima koji su prisustvovali sastancima u pelenama za odrasle kako bi se mogli ponašati kao bebe i pokazati predanost "novom rođenju". Ništa od ovoga, naravno, ne može se naći nigdje na stranicama Biblije.

Što Duh zapravo radi

Očajnički želeći otkriti dokaze da ih Bog poznaje i želi, neki ljudi upadaju u zamku misleći da su takozvana čuda koja se zbivaju na njihovim sastancima dokaz spasenja. Nekima se kaže da nisu potpuni kršćani ako ne počnu govoriti tajnovitim nebeskim jezikom.

Ne samo da nema biblijskih dokaza za to — svi slučajevi govorenja jezika koji se nalaze u Novom zavjetu podrazumijevali su prave ljudske jezike — to je istodobno i veliko nerazumijevanje uloge Duha. On ne objavljuje svoju prisutnost besmislenim znacima; Njegov rad usmjeren je na dovođenje ljudi u podnožje križa. Isus je rekao svojim učenicima:

> *"On će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud. S obzirom na grijeh, ukoliko ne vjeruju u me; s obzirom na pravednost, ukoliko odlazim k Ocu te me više nećete vidjeti; s obzirom na sud, ukoliko je osuđen knez ovoga svijeta. ... On će mene proslaviti, jer će uzeti od onoga što je moje i to objaviti vama."* Ivan 16,8-14

Duh Sveti predstavlja Kristovu prisutnost u ovom svijetu nakon što se Isus u tijelu vratio u nebesko Svetište. Kristovo je poslanje i Njegovo: "... da traži i spasi što je izgubljeno" (Luka 19,10).

Pri svojem uzašašću Isus je rekao učenicima da će osvojiti svijet Evanđeljem. "Bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu," objasnio im je, "u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje." (Djela 1,8) Početak će, rekao je, kada im Duh Sveti da silu. Drugim riječima, Duh je dan Crkvi da osnaži njezino *poslanje*.

Na blagdan Pedesetnice, dok se mnoštvo divilo čudu što čuju Petra na više jezika, on im je objasnio čemu to oni sada svjedoče ovim zapanjujućim riječima:

“On, sad uzvišen Božjom desnicom, pošto je od Oca primio obećanje Duha Svetoga, izlio je ovo što sami i vidite i čujete.” (Djela 2,33)

Ponekad griješimo govoreći da je na Pedesetnicu Duh Sveti dan učenicima; to se nije baš dogodilo na *taj način*. Prema Petru, Isus je bio taj koji je primio Duha; On se zatim preko Njega izlio na Crkvu na Zemlji. Isus je srce svekolike misije, a Duh služi *Njegovim* ciljevima u ovom svijetu, a ne našim.

Sila za obavljanje zadatka

Stoljećima prije Pedesetnice psalmist je pretkazao što će se dogoditi u danu u kojem je Petar priveo tisuće ljudi Kristu. Pogledajte čini li vam se neki od ovih odlomaka poznatim:

> *“Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti: kao na glavi ulje dragocjeno što slazi na bradu, bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih; kao rosa s Hermona što slazi na brdo Sion. Ondje Jahve daje svoj blagoslov i život dovijeka.”* **Psalam 133,1-3**

Kada su još braća živjela zajedno u jedinstvu? Na blagdan Pedesetnice, kad su svi bili “zajedno na istom mjestu” (Djela 2,1). Tko je bio Aron? Veliki svećenik. Što simbolizira sveto ulje? Duha Svetoga. Nije beznačajno što je Petar rekao mnoštvu da je Isus upravo “uzvišen” s desne strane Bogu (redak 33). Mnogi učenjaci sumnjaju da je zemaljski blagdan Pedesetnice bio isti dan kada je Isus postavljen za našega Velikog svećenika na Nebu, kada je primio Duha i podijelio Ga sa svojom Crkvom kako bi započeo njezino Duhom vođeno poslanje.

To znači da *sve* u vezi s našim radom treba voditi Isus iz nebeskog Svetišta; mi nismo zaduženi skoro ni za što. Duh nas potiče da slijedimo Kristovo vodstvo u traženju izgubljenih, dajući nam darove za ispunjenje te misije. Ništa — baš ništa — nije toliko važno Kristu kao spašavanje izgubljenih. Sjetit ćete se da je u svojoj usporedbi Isus opisao pastira koji je ostavio devedeset devet ovaca da bi potražio *samo jednu* izgubljenu. Kada je ta izgubljena ovca pronađena, Nebo je odustalo od svega drugog da bi proslavljalo.

Sva nebeska sredstva posvećena su vraćanju izgubljenih grešnika, a ne zabavi. Božji Duh nije dan da bi vjernici pokušavali dojmiti jedni druge na crkvenim bogoslužjima nekim čudesnim sposobnostima. Duh nije poslan da bi omogućio tele-

vizijskim propovjednicima da obećavaju iscjeljenje u zamjenu za financijski doprinos. Nije poslan da bi se ljudi neobuzdano hihotali ili proizvodili besmislene zvukove. Poslan je da nam pomogne da ostvarimo jedinu pojedinost koju nam je Bog povjerio.

"U posebnom smislu", podsjeća nas Ellen G. White, "adventisti sedmoga dana postavljeni su u svijetu kao stražari i nositelji svjetlosti. Njima je povjereno posljednje upozorenje svijetu koji propada. Njih obasjava divna svjetlost iz Božje riječi. Njima je dan najsvečaniji posao — objavljivanje prve, druge i treće anđeoske vijesti. Nema drugog posla od tako velikog značenja. Oni ne smiju dopustiti da im bilo što drugo zaokupi pozornost."[6]

Ništa drugo. Ako smo usredotočeni na nešto drugo, to je odvlačenje pozornosti. Ako pokušavamo prizvati Duha za bilo što drugo, tražimo pogrešnu stvar. Nama je povjeren veličanstveni zadatak — a zapravo, s ljudskoga gledišta je nemoguć. Često nam je teško kad nam Bog pokaže svoju posljednju poruku za svijet, trostruku anđeosku vijest, a zatim nas zamoli da idemo narodima i da je propovijedamo. Čini nam se kao potpuno nemoguć zadatak — sve dok se ne sjetimo da On dolazi sa sigurnim obećanjem sile. "Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci." (Djela 1,8)

Povijesno gledano, svaki korak naprijed u Kristovom djelu bio je pokretan Duhom Svetim. On koristi svoju Crkvu — osposobljavajući nas i dajući nam snagu — kako bismo se mogli smisleno uskladiti s najvišim prioritetima Isusa Krista.

Koji je pravi dokaz da Duh posjećuje zajednicu vjernih? Misija. Duše. Preobraženi životi. Vjernici Crkve koji rastu u vjeri jer vide kako Bog prihvaća njihove skromne napore i umnožava ih. "Jedini način da netko raste u milosti", kaže nam nadahnuti savjet, "jest da se nesebično prihvati posla što nam ga je Krist dao — da, prema mjeri svojih sposobnosti, pomaže i bude na blagoslov onima kojima je potrebna naša pomoć."[7]

To nije *jedan od* načina za rast; to je *jedini* način. Svakako se molite za konačno i slavno izlijevanje Duha Svetoga. Zamolite Boga da pošalje kasnu kišu; na kraju krajeva, to je Božje obećanje na koje nas On poziva da se oslonimo. A zatim budite spremni progovoriti o Isusu, jer će vas On na to potaknuti, na isti način na koji je osnažio ranu kišu u Petrovo vrijeme.

• • •

BILJEŠKE

6. Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 9, str. 17; u izvorniku 19.
7. Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 84; u izvorniku 80.

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27